

μαλλιοκούβαρος

μαλλιοκούβαρος, -η, -ο, επίθ. [<μαλλί + κουβάρι + κατάλ. -ος], (στη γλώσσα των μηχανόβιων) ιδίως εύχρ. στη φρ. *έρχομαι μαλλιοκούβαρος*, *έρχομαι πολύ βιαστικός*: «μόλις έμαθε πως στριμώξαμε το φίλο του στο καφενείο, ήρθε μαλλιοκούβαρος να τον βοηθήσει». Από το ότι, όταν κάποιος αναπτύξει ταχύτητα με τη μοτοσικλέτα του, τα μαλλιά του ανακατώνονται πάρα πολύ.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας